

Závěrečné slovo

Vážené čtenářky, vážení čtenáři Farního zpravodaje! Dovolte nám zahájit předvánoční závěrečné slovo pohádkou:

Vánoční blázen

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým.

Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

„Ta nová hvězda je jasnější než ostatní“, myslel si. „To bude královská hvězda - narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede.“

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat.

A tak se z domova vydal na cestu – bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím“, pomyslel si blázen. Avšak když vzhledl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích - malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadidlo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnými rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdál dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

Z knihy *Vánoce – soubor různých textů*. Přeloženo z němčiny. <http://www.vira.cz>

Milí čtenáři, milé čtenářky Farního zpravodaje, přejeme Vám i sobě otevřenou náruč pro Krista, který nabízí sám sebe i své dary každému z nás. Kéž pak z náruče plné Kristových darů dokážeme nejen o Vánocích a v Novém roce hojně rozdávat...

Redakce

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 8. 1. 2014. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 19 Ročník X 15. prosince 2013

Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč žádá tvé srdce.

Svou cestu svěť Hospodinu,

dooufej v něho, on sám bude jednat.

(Žl 37,4-5)

Bůh není 'někde v nebi'

„Hle, přichází Bůh, náš Spasitel“. Tato biblická antifona je jakýmsi vstupem do období adventu. Během adventní doby tak sugestivně zaznívají dvě slova: „Bůh přichází“. Důležité je, že tato slova nezaznívají v minulém čase: „Bůh přišel“, ani v budoucím: „Bůh přijde“, ale v přítomném: „Bůh přichází“. Jde tedy o činnost, která probíhá stále. Advent nás vybízí: „Probud' se a rozpomeň se, že Bůh přichází! Dnes, tady, teď!“

Advent nám připomíná, že „Bůh přichází“ navštívit svůj lid, aby přebýval mezi lidmi a vytvářel s nimi společenství lásky a života. Evangelium vyjadřuje tajemství vtělení takto: „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“, doslova: „aby svůj stan postavilo mezi námi“ (J 1,14). Připravovat se na Vánoce znamená, nasadit se v budování „příbytku Božího mezi lidmi“. Nikdo odtud není vyloučen; každý může a má přispět k tomu, aby tento dům byl prostornější a krásnější.

Bůh není Bohem, který přebývá někde v nebi a přitom se o nás nezajímá. Je Bohem – přicházejícím. Je Otcem, který na nás nikdy nepřestává myslet a zároveň chová respekt k naší svobodě. Touží nás potkat a navštívit: chce přijít a zůstat s námi. Jeho advent = „příchod“ je důsledkem jeho rozhodnutí osvobodit nás od zla, smrti a ode všeho, co brání našemu pravému štěstí. Bůh nás přichází spasit. Stvořitel světa přišel z lásky přebývat mezi lidmi. V listu Filipánům stojí, že Kristus „nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl a vzal na sebe přirozenost služebníka.“ (Flp 2,6). A stal se jedním z lidí.

Advent nás vybízí, abychom svůj zrak obrátili k Bohu, abychom se s Bohem setkávali v modlitbě a v konání dobra, abychom pozvali Ježíše do svého života a společně s Ním budovali příbytek Boží mezi lidmi. Dnes, tady, teď.

„Probud' se
a rozpomeň se,
že Bůh přichází!
Dnes, tady, teď!“

Je možné mu otevírat své srdce,
zvat ho do svého života,
do svých konkrétních životních okolností...

Zpracováno podle promluv papeže Benedikta XVI. v adventu 2006.
Čerpáno z webu české sekce Radia Vatican: www.radiovaticana.cz

Osvobodila se od vlastního vzteku a mohla tak znovu hledět do budoucnosti

Sestře Bertwině je dnes už přes devadesát a je to jediná Němka v jednom jihokorejském klášteře. Při našem prvním setkání mi živě vyprávěla, jak kdysi jako mladá řeholnice pracovala v Severní Koreji a jak tam v padesátých letech byla komunisty vězněna. Tak strávila skoro celých pět let nejprve ve vězení a potom v zajateckých pracovních táborech. Některé její družky zemřely v té době hladem, zimou a týráním, ale ona to všechno přežila. Už brzy poté, co se dostala na svobodu, vybudovala s ostatními sestrami v Jižní Koreji nový řeholní dům.

Zeptal jsem se jí, jestli dokázala odpustit svým trýznitelům. Přikývla. „Ale ano, to už jsem dávno udělala.“ Tím se osvobodila od vlastního vzteku a dokázala začít znovu hledět vstříc budoucnosti. Za vzor si zvolila Ježíšovu modlitbu na kříži: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ A ještě dodala, že někteří z vězňů koneckonců přece jen ukázali i lidskou tvář a že jiní byli k brutálnímu chování přinuceni.

Ten, kdo dnes pozná nezátížená a otevřená chování sestry Bertwiny, stěží by považoval za možné, že tato žena toho má tolik za sebou. Poznávat lidi, jako je ona, pro mě vždycky znamená s ničím nesrovnatelně obohacení. Zjevně do hloubky pochopila, co měl Ježíš na mysli, když nás učil milovat nepřátele. V takové lásce se nejedná jen o nějaké emoce, nýbrž o to, skutečně si vážít druhých, i v situacích, kdy se nám to zdá zložitě nemožné.

Učedníci byli znovu a znovu fascinováni bezpodmínečnou láskou, s jakou Ježíš přistupoval k druhým lidem. Každý si tehdy uvědomoval, že tohle je něco naprosto nového. Tady není nějaký Bůh, který by si puntičkářsky zaznamenával každé naše nejdrobnější selhání, jen aby nás pak mohl jako přísný soudce potrestat. Tady se totiž setkáváme se silou lásky, která je v pravém smyslu slova silnější nežli nenávisť a zklamání, nežli lež a smrt.

Z knihy: Notker Wolf, Miluji svobodu, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno

Hory cukroví a metráky potravin nestačí...

TO ZASE BUDE BLÁZINEC, UŽ ABY BYLO PO SVÁTCÍCH...

Zatímco děti netrpělivě počítají, kdy skončí škola, a ty menší se ptají, kolikrát se ještě vyspinkají, než přijde Ježíšek, říkají mnozí dospělí: „Už aby bylo po svátcích - to zas bude blázelec.“ Jsou to hlavně ženy, kdo takto mluví. Na nich totiž spočine velká práce spojená s přípravou svátků.

SLAVIT JE UMĚNÍ, KTERÉMU SE ČLOVĚK MUSÍ UČIT...

Slavit je umění, kterému se člověk musí naučit. Dětská spontaneita, s níž jsme slavili Vánoce, v člověku nezůstává. Slavení má svá pravidla a svůj řád.

Naše sváteční dny jsou vrcholem a plodem našich všedních dnů. Bez práce nejsou koláče a bez koláčů není posvícení právě tak, jako není posvícení každý den. Svátky jsou vskutku úměrně kvalitě našich všedních dnů a rozpaky nad svátečními dny svědčí o nějaké nekvalitě našich dnů všedních. Kterýkoli svátek je dnem, který je jakoby vynesena nad rovinu všedních dní. Je to den klidu, kdy můžeme přehlédnout úseky svého života a radovat se z toho, co nám přináší.

UČIT SE BÝT SPOLU...

Svátky jsou dny, kdy se můžeme a máme věnovat tomu, na co ve všední dny nemáme dost času. To neznamená dohánět všechny resty, či svátky prospat. Svátky nejsou dny lenosti, jsou to dny pro jinou činnost. Hlavně se máme věnovat druhým, být s nimi, promlouvat s dětmi, hrát si, číst si, jít na procházku, dívat se, zkrátka být spolu. Možná, že nechuť, s níž někteří mluví o svátcích, pramení z toho, že už vůbec nedovedou být spolu, a to je zlé znamení. I v tom nám mohou Vánoce otevřít oči pro realitu...

UDĚLEJTE MĚNĚ CUKROVÍ...

Svátky mají být hezké, a proto je třeba mnoho připravit. Mnozí se do tohoto ale pouštějí s přílišnou důsledností, okázalostí a perfekcionismem... Udělejte o polovinu cukroví méně a budete mít víc času zastavit se, zamyslet a i radovat. A nebudete také muset po Novém roce vypouštět záložky na sukni a povolovat pásky u kalhot.

NECHTĚJTE VŠECHNO NAPLÁNOVAT...

Nechťte všechno přesně naplánovat, vždyť se to mnohdy zvrtné jinak: dědeček nastydne, Zuzanka dostane zarděnky, návštěva se omluví nebo přijde pozdě. Nechtějte řídit Vánoce jako generál nebo režisér, ale nechte se řídit Vánoce. A hlavně nebuďte sobci. Na svátcích je krásné, že se líbí i těm druhým. Ve světle jejich radosti se rozsvítí i radost vaše. Buďte vynalézaví: vždyť v okolí každého z nás je mnoho lidí „na okraji“.

ZOUFALÝ POKUS O ÚKLID...

Nestačí, když napečeme hory cukroví, naděláme sudy salátu, nanosíme metráky potravin a nápojů, rozvěsíme jmelí a větvičky a provedeme zoufalý pokus o úklid všeho. To vše nestačí a nejednou to i překáží. Svátky potřebují ještě jinou přípravu...

VÁNOCE POTŘEBUJÍ I PŘÍPRAVU SRDCE...

Vánoce jsou svátky smíření Boha a lidí a vyžadují přípravu našeho srdce. Víme přece, že se Kristus narodil v chlévě. Nemyslím, že bychom proto již dlouho před svátky měli přestat uklízet a mýt nádoby. Podstatné však je, že nevadilo, že místem narození Ježíška byl chlév, protože byl položen do láskyplné náruče Mariiny a objat péčí starostlivého Josefa. V betlémském chlévě zářila tři srdce, nejen Kristovo.

Vánoce žádají, abychom připravili svá srdce. Tam je třeba uklidit, tam je třeba přichystat místo pro příchod a spočinutí Páně. Je třeba hledat smír, neboť pak přijde i tichá radost a pokoj. Výzvou a příležitostí k přípravě srdce je advent.

DOSTATEČNĚ BRZY PŘIBRZDIT...

V dnešní uchvátané době přistupuje ještě jeden přípravný úkol, zpomalit. Právě proto radím omezit vnější přípravy, které ještě zvýší požadavky na výkon a zrychlí tempo našeho života. Máme-li se o Vánocích zastavit, musíme už dost dlouho před nimi brzdit. Jedeme, jak se dnes o životě říká, příliš rychle a brzdná dráha je dlouhá. Ty, kteří doposledka pojedou rychle, čeká tvrdý náraz. Vánoce pak budou pociťovat jako cosi cizího, ano, rušivého.

Zpracováno podle publikace P. Piňhy: "Vánoce", kterou v edici "Chvilka klidu" vydal Comdes.cz

Nezapomeňme si o Vánocích darovat čas

Nechť vánoční svátky naplní srdce všech pokojem a mírem!

Nezapomeňme při tom množství dáreků, které nakupujeme a dostáváme, na ten nejvlastnější dar: darovat něco sami ze sebe. Darovat si navzájem čas.

Otevřít náš čas Bohu. Tak zmizí hektičnost. Tak se objeví radost, tak nastanou pravé svátky. Mysleme při svátečním stolování na slovo Páně: Když strojíš večeři, nezvi ty, kteří by tě také pozvali, ale pozvi ty, které nikdo nezve a kteří tě také nemohou pozvat (srov. Lk 14,12).

Nechť vánoční svátky naplní srdce všech lidí pokojem a mírem!

Zpracováno podle knihy: 365 dní s Benediktem XVI., kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Papež František: Dovolit Pánu, aby nás potkal

Vatikán: Připravit se na Vánoce modlitbou, činorodou láskou a chválou; s otevřeným srdcem se nechat potkat od Pána, který vše obnovuje – vyzval papež František v homilii prvního pondělí adventní doby v kapli Domu sv. Marty.

Papež komentoval čtení z Matoušova evangelia (Mt 8,5-11), ve kterém římský setník s velkou vírou žádá Ježíše o uzdravení pro svého služebníka, a připomněl, že v těchto dnech „začínáme novou cestu, cestu církve, vstříc Pánovu Narození“. Jdeme na setkání s Pánem, „protože Vánoce nejsou pouhým dějinným výročím či vzpomínkou na něco krásného:

„Vánoce jsou něčím víc: jdeme na setkání s Pánem. Vánoce jsou setkáním! Jdeme, abychom se setkali, abychom potkali Pána srdcem, životem, abychom je potkali živého, tak jak je, abychom se s Ním setkali vírou. A není to snadné žít s vírou. Pán se nad setníkem podívil, užasl nad vírou, kterou měl. Ušel kus cesty, aby se setkal s Pánem, ale pocítil radost, že byl potkán Pánem. A právě takové setkání chceme: setkání víry!“

Avšak důležitější než potkat Pána, zdůraznil papež, je „dovolit, aby On potkal nás“:

„Když potkáváme Pána my, jsme takřkajíc pány tohoto setkání. Dovolíme-li však, aby On potkal nás, je On tím, kdo vstupuje do nás, celé nás obnovuje, protože v tom spočívá ten příchod. Přijde-li Kristus, přetváří všechno: srdce, duši, život, naději, cestu. Jsme na cestě víry, jdeme s vírou onoho setníka, abychom se setkali s Pánem a zejména, abychom se od Něho nechali potkat.“

Je však zapotřebí mít otevřené srdce:

„Otevřené srdce, aby On potkal mne. A řekl mi to, co On chce, což není vždycky to, co já chci, aby mi řekl! On je Pán a On mi poví, co pro mne má, protože Pán se na nás nedívá jako na nějakou masu. Nikoli! Dívá se nám každému do tváře, do očí, protože láska není abstraktní, nýbrž konkrétní, osobní. Pán jako osoba hledí na mne jako na osobu. Nechat se potkat Pánem, znamená dovolit Pánu, aby mě měl rád.“

Na této cestě k Narození Páně, končil papež svoji dnešní homilii, nám pomáhá následující: „vytrvá lá a intenzivnější modlitba, činnorodá bratrská láska, trochu větší přiblížení se těm, kdo jsou v nouzi, a radostná oslava Pána. Tedy „modlitba, činnorodá láska a chvála s otevřeným srdcem, aby nás potkal Pán“.

mig; <http://www.radiovaticana.cz>

Zprávy

Biskup Radkovský rozsvítí vánoční strom ve Vatikánu

Vatikán: Plzeňský biskup František Radkovský letos rozsvítí vánoční strom ve Vatikánu. Smrk z českého pohraničí na svatopetrském náměstí zazářil poprvé 13. prosince v 16.00 hodin. Duchovní doprovází skupina 250 poutníků z německé i české strany.

Vánoční smrk je letos mimo jiné i symbolem česko-německého přátelství. Vyrostl na Domažlicku nedaleko hraničního přechodu Folmava v plzeňské diecézi a papeži Františkovi strom věnovala bavorská pohraniční obec Waldmünchen. Je 60 let starý, vysoký 25 metrů a váží přes 7 tun. Nákladnou přepravu na trase 1250 kilometrů zajistila obec Waldmünchen.

Vánoční strom dodává do Vatikánu podle tradice od roku 1982 každým rokem jiná země. Z Waldmünchenu už jednou strom připutoval v roce 1984, strom z České republiky stál ve Vatikánu v roce 1999. Pocházel tehdy z Beskyd z okolí obce Morávka u Frýdku – Místku.

Biskup František Radkovský je ve Vatikánu od 12. do 16. prosince 2013. Společně s ním je na návštěvě Říma také kardinál Dominik Duka, který má na programu jednání s vatikánskými úřady, setkání s emeritním papežem Benediktem XVI. nebo koncelebrovanou mši se Svatým otcem Františkem.

Autor: Ondřej Mléčka; zdroj: apha.cz

Betlémské světlo 2013

V sobotu 14. prosince 2013 se ve Vídni (Votivním kostele na Rooseveltplatz) uskutečnila ekumenická bohoslužba spojená s převzetím Betlémského světla.

V České republice se jako vždy stane první zastávkou Betlémského světla jihomoravská metropole.

Již v neděli 15. prosince 2013 v 9.00 hodin při mši v katedrále sv. Petra a Pavla předají skauti světlo z Betléma do rukou generálního vikáře brněnské diecéze

Mons. Jiřího Mikuláška. Po skončení bohoslužby si světélko v lucernách či na hořících svíčkách mohou malí i velcí odnést domů.

Další organizace šíření Betlémského světla ve farnostech a obcích již záleží na místních podmínkách. Je možné ho uchovávat na farách, obecních úřadech, ve skautských klubovnách i u dobrovolníků. Zájemci si pro ně mohou přijít sami nebo – zejména starší – mohou požádat o jeho přinesení domů.

Následný rozvoz Betlémského světla po České republice se uskuteční o týden později, v sobotu 21. prosince 2013.

Akce šíření Betlémského světla poprvé proběhla v Rakousku v roce 1986 jako charitativní akce pro radost postiženým dětem. Do Betléma, místa narození Ježíše Krista, je pro Betlémské světlo každý rok vyslán chlapec nebo děvče (říká se jim Dítě Betlémského světla), kteří vykonali něco dobrého. Odtud se světlo lásky a pokoje potom šíří do celého světa.

Motto letošního ročníku Betlémského světla se nese v duchu verše z páté kapitoly knihy proroka Micheáše: „Nikdy nepodceňuj maličké; může tě to překvapit – z nepatrného počátku vzejde veliká věc.“

V naší farnosti přijmeme betlémské světlo při mši svaté v sobotu 21. 12. v 18 hodin a bude k dispozici při bohoslužbách až do 25. 12. včetně.

Bližší informace o Betlémském světle lze získat na internetové adrese www.betlemskesvetlo.cz.

Zdroj: Tiskové středisko ČBK, autor: Martina Jandlová

Výročí kněžského svěcení papeže Františka

Vatikán. Pátek 13. 12. 2013 je 44. výročí kněžského svěcení papeže Františka. Jorgemu Mariovi Bergoglioovi udělil svátost kněžství 13. prosince 1969 arcibiskup argentinské Cordoby, Ramón José Castellano. Na sedmdesátá a osmdesátá léta, kdy O. Bergoglio žil a vyučoval v jezuitské koleji v Buenos Aires, vzpomíná jeho tehdejší žák, argentinský jezuita **O. Miguel Yanez**.

Byl nám nablízku, podněcoval nás ke skutečně poctivému duchovnímu životu a jeho sdílení ve společenství spolubratrů a přátel. Vždy tam ale byl také prostor pro zábavu. Vyzýval nás, abychom evangelium přinášeli zejména těm nejchudším lidem a abychom se o ně starali. Pro mne to byly intenzivní roky, nikdy na ně nezapomenu. Umožnily mi vhléd do vlastního duchovního života, budoucích studií a výuky. Obraceli jsme se na O. Bergoglia s mnoha problémy, které vyplývaly z našeho setkávání s lidmi. Někdy jsme nevěděli, jak se k nim postavit, a s ním jsme je mohli sdílet. Podporoval nás v našich snahách a vždy nacházel prostředky, jak to vše řešit...O. Bergoglio nechtěl být známý, vyhýbal se sdělovacím prostředkům, svou službu vykonával skrytě. Nyní, aniž by to sám vyhledával, stojí před světem, který – podle mého názoru – dnes potřebuje takového člověka a tak zřetelné a radikální poselství, jakým je evangelium. Soudí Otec Yanez, který vede fakultu morální teologie na Papežské Gregoriánské univerzitě.

jag; <http://www.radiovaticana.cz>

Jednání expertní komise k majetkovému vyrovnání

Jednání expertní komise složené ze zástupců ČSSD, ANO, církví a náboženských společností proběhne 17. prosince 2013 od 8.00 v Senátu.

„Potvrzují, že na návrh místopředsdkyně ČSSD Aleny Gajdůškové, proběhne jednání expertní komise v Senátu. Církev a náboženské společnosti tak vyhověly prosbě paní místopředsdkyně, a to z důvodu její velké časové vytíženosti. Senát však chápeme jako místo reprezentující státní orgány. Považujeme za nutné zdůraznit, že nadcházející jednání bude vedeno na úrovni jednotlivých politických stran, a věříme, že tyto politické strany budeme moci příště pozvat na církevní pítidu,“ říká k tomu Mons. Tomáš Holub, generální sekretář ČBK.

<http://tisk.cirkev.cz>

Charita ČR zve ke koledování

Na počátek ledna 2014 připravuje Charita již čtrnáctou Tříkrálovou sbírku v celostátním měřítku. Zájemci o koledování se již mohou hlásit. Tato akce navazuje na starý vánoční lidový zvyk přání šťastného a úspěšného nového roku, jen s tím rozdílem, že charitní koledníci tímto způsobem sbírají prostředky pro jiné – pro lidi v nouzi.

V roce 2013 se sbírky zúčastnilo kolem padesáti tisíc dobrovolníků, poněkud koledníků bylo z řad dětí a mládeže. Jak tomu bude v novém ročníku této největší dobrovolnické akce svého druhu u nás? Po kolednících je již shánka i v rámci příprav na nově připravovaný ročník.

Noví koledníci se mohou hlásit buď přímo na nejbližší místní Charitě, anebo pomocí elektronického formuláře na „Tříkrálových webových stránkách“ <http://www.trikralovasbirka.cz/koledovani/>.

Autor: František Jemelka

Silvestr 2013

Pokud chceš jet a je ti 15 a víc, přihlas se nám na dczm@bcb.cz.

Vyplujte s námi do nového roku...
aneb Silvestr na DCZM Ktis

29. - 3. 1. 2014

Výbava:
Bible
spacák
prezůvky
bílé triko
salovky
moučník...

Chceš zazít spoustu zábavy a zároveň se zamyslet nad uplynulým rokem?
Tak neváhej a přijed!!!

Doporučený příspěvek: 500 Kč OS Most - Geské Budčejovice a DCZM Ktis

Mše sv. s dětmi 24. 11. 2013
Starý Rožmitál
Foto: Fr. Liška

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 16. do 29. prosince 2013			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	16. 12.		mše svatá není		
Úterý	17. 12.		17,00 Za Boženu Muchkovou, jejího manžela a d. v o.		18,00 schůzka farní rady fara
Středa	18. 12.		16,00 příležitost k svátosti smíření 17,00 Za Miroslava Roma (výroční) a na poděkování za minulý rok		18,00 Biblická hodina Společenské centrum
Čtvrtek	19. 12.		7,30 příležitost k svátosti smíření 8,30 Volná intence		14,30 mše sv. Centrum soc. služeb 16,00 koncert ZUŠ J. J. Ryby kostel sv. Jana Nepomuckého
Pátek	20. 12.		17,00 příležitost k svátosti smíření 18,00 Za Miloslava Muchnu a jeho rodiče		
Sobota	21. 12.		16,00 příležitost k svátosti smíření 18,00 Za ř členy rodiny Michálků a Solarových		
Neděle	22. 12.	4. neděle adventní 8,15 Za ř Ivana Hoyera u příležitosti 95. výročí jeho narození		10,00 mše sv.	10,45 Předvánoční zpívání s Rolničkou Hvožd'any
Pondělí	23. 12.		mše svatá není		
Úterý	24. 12.	22,00 vigílie + Česká mše vánoční Za Jakuba Jana Rybu a jeho rodinu	15,30 – malá půlnoční Za farníky		
Středa	25. 12.	Slavnost Narození Páně 8,15 Za farníky		10,00 mše sv.	
Čtvrtek	26. 12.		Svátek Sv. Štěpána 8,15 Za Josefa a Marii Suškovy, jejich syna a d. v o. 17,00 – Česká mše vánoční	10,00 mše sv.	
Pátek	27. 12.		mše svatá není		
Sobota	28. 12.	14,00 svatba Marka Vilikovského a Kateřiny Skoupé	18,00 Na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o Boží požehnání do nového roku		
Neděle	29. 12.	Svátek Svaté rodiny 8,15 Za Jaroslava Bečku Při mši sv. obnova manž. slibů.		10,00 mše sv.	16,00 koncert Třemšínských kvítek kostel sv. Jana Nep.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 30. prosince 2013 do 12. ledna 2014			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	30. 12.		17,00 Za Jaroslava Bečku		
Úterý	31. 12.		15,30 Na poděkování Bohu		
Středa	1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie 8,15 Za farníky		10,00 mše sv.	14,00 mše sv. + Česká mše vánoční v Bohutíně
Čtvrtek	2. 1.		mše svatá není		
Pátek	3. 1.		18,00 volná intence		
Sobota	4. 1.		18,00 volná intence		
Neděle	5. 1.	Slavnost Zjevení Páně 8,15 Na poděkování s prosbou o Boží ochranu a Boží požehnání v roce 2014		10,00 mše svatá	
Pondělí	6. 1.		mše svatá není		
Úterý	7. 1.		17,00 volná intence		
Středa	8. 1.		17,00 volná intence		18,00 Modlitební setkání Společenské centrum
Čtvrtek	9. 1.		8,30 volná intence		
Pátek	10. 1.		18,00 volná intence		
Sobota	11. 1.		18,00 volná intence		
Neděle	12. 1.	Svátek Křtu Páně 8,15 volná intence		10,00 mše svatá	9,45 mše sv. + Česká mše vánoční v Nepomuku

Sbírka Charita pro Filipíny konaná 24. 11. 2013 vynesla v Rožmitále 13 900,- Kč a ve Hvožd'anech 3 250,- Kč. Všem dárcům Zaplat' Pán Bůh!